

LA IMPRESCINDIBLE ACOLLIDA EMOCIONAL

Brígida Seguí Casas

Tutora d'Aula d'acollida - Institut Pont del Diable (Tarragona)

Aquest any he estat per primera vegada tutora a l'aula d'acollida de l'Institut Pont del Diable a Sant Salvador, on el degoteig d'alumnat ha estat constant durant tot el curs. Hem atès més d'una cinquantena d'alumnes procedents de diferents llocs del món, tot i que la major part dels nostres estudiants venen del nord d'Àfrica, del Marroc.

Actualment les aules d'acollida arreu del nostre territori tenen una gran quantitat de recursos i materials que ens fan possible adaptar-nos acadèmicament al nivell lingüístic de l'alumnat. La meua aula té un gran recorregut acollint alumnat estranger i està dotada de materials de tot tipus: biblioteca d'aula, dossiers, materials manipulatiu, jocs, cartells... A més a més, el professorat que n'ha format part al llarg dels anys havia elaborat materials propis d'allò més útils.

No obstant –i aquest va ser el motiu d'involucrar-me i formar part de la formació– vaig ser conscient des del primer moment de **la importància d'apropar-nos a l'alumnat i fer una veritable acollida emocional**. Molts d'ells han arribat als nostres centres amb el pes d'una gran motxilla emocional en què hi podem incloure aspectes com: separació familiar, separació de les seves arrels i cultura, mort d'un familiar, guerra, pobresa, malalties... Imagineu el bloqueig emocional que pot suposar tot això! A més a més, molts d'ells no entenen per quina raó han hagut de marxar. I si tenim en compte el seu moment vital, l'adolescència, som protagonistes d'una època essencial i única a la seva vida.

Saber com gestionar, acompanyar i comprendre tot aquest **huracà d'emocions, sentiments i noves oportunitats** que se'ls presenten en un lloc desconegut per mi era bàsic com a docent encarregada d'una aula d'acollida.

El curs “Estratègies d’acollida emocional per a una escola intercultural. Del jo al nosaltres” ha estat una formació fonamental i m’atreviria a dir imprescindible per treballar l’acollida emocional.

La idea és ben senzilla: crear una capsa pròpia amb elements personals per contar la nostra història. Els “tempos” del curs estan molt ben plantejats perquè la primera tasca és nostra, és el docent qui ha de crear la seva capsa i presentar-la a l’aula. Aquest punt és clau i vertaderament important per engrescar la resta d’alumnat. Plantejar l’activitat com a voluntària i totalment oberta també és fonamental. Aquest primer pas dona lloc, alhora, a què sigui el propi docent el que marqui la intensitat o rumb de l’experiència. En el nostre cas –i dic nostre perquè vaig engrescar una altra docent– el resultat i aplicació del curs va crear un clima de confiança mútua. Tots hem pogut ser participants del procés de l’altre i acaronar-nos, cuidar-nos i abraçar-nos. La capsa màgica (tal i com nosaltres la vam anomenar) va fer possible treure i compartir, apropar-nos a les seves experiències, conèixer la seva cultura, costums i crear uns vincles molt més fermes tant entre l’alumnat, com entre l’alumnat i les docents.

A més a més, aquesta experiència ens ha fet veure un aspecte molt important: el **ritme d’integració i acollida** en cada alumne/a és diferent. Aquest ritme s’ha d’entendre i respectar. I he dit expressament “ritme d’integració i acollida” i és que un centre, una aula, un professorat que acull s’obri a nous reptes, noves experiències, per ser un centre més ric que permet tenir una mirada col·lectiva i recíproca a la interculturalitat.

Per finalitzar he recollit una **reflexió de les nostres formadores al curs**:

“La veritable acollida sacseja l’acollidor, tal i com passa quan hi ha una veritable acció educativa. En aquesta mena d’accions ningú en queda indemne.

Acollim, doncs, la persona concreta, el seu rostre, la seva veu i la seva història. T’has de deixar acollir per aquell que acull. I deixar-te acollir implica que la seva presència t’impregni.” (Juli Palou i Jaume Cela. “Va de mestres. Carta als mestres que comencen”).

El meu sincer agraïment a tots els grans professionals que conformen l'Institut Pont del Diable. Per brindar-me l'oportunitat única de tutoritzar l'Aula d'acollida, per donar-me suport constant i per treballar colze amb colze, dia a dia, incansablement.

A l'alumnat de l'aula d'acollida, un bocinet vostre sempre estarà al nostre cor.